

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții:

- constatarea faptului că Ungaria, prin neîndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 63 TFUE și al articolelor 7, 8 și 12 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a introdus în mod discriminatoriu, inutil și neîntemeiat limitări privind donațiile străine în beneficiul organizațiilor civile maghiare prin intermediul a *külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló 2017. évi LXXVI. törvény* (Legea LXXVI din 2017 privind transparența organizațiilor care primesc sprijin economic din străinătate), ale cărei dispoziții impun obligații de înregistrare, de declarare și de transparență anumitor categorii de organizații civile – acelea care primesc direct sau indirect sprijin economic străin superior unei anumite sume – și, în plus, prevăd posibilitatea de a aplica sancțiuni organizațiilor care nu îndeplinesc asemenea obligații;
- obligarea Ungariei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Legea LXXVI din 2017 privind transparența organizațiilor care primesc sprijin economic din străinătate impune noi obligații de înregistrare, de declarare, de transparență și de publicitate anumitor categorii de organizații civile – acelea care primesc direct sau indirect sprijin economic străin superior unei anumite sume – și, în plus, prevede posibilitatea de a aplica sancțiuni organizațiilor care nu îndeplinesc asemenea obligații.

La 14 iulie 2017, Comisia a inițiat o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Ungariei în legătură cu Legea LXXVI din 2017.

Întrucât a considerat că răspunsul oferit de Ungaria nu era satisfăcător, Comisia a trecut la faza următoare a procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor și, la 5 octombrie 2017, a transmis Ungariei un aviz motivat.

Întrucât a considerat de asemenea nesatisfăcător răspunsul la avizul motivat, Comisia a decis să sesizeze Curtea în vederea constatării faptului că Ungaria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 63 TFUE și al articolelor 7, 8 și 12 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Recurs introdus la 21 februarie 2018 de CJ împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 13 decembrie 2017 în cauza T-602/16, CJ/Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC)

(Cauza C-139/18 P)

(2018/C 211/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: CJ (reprezentant: V. Kolas, Δικηγόρος)

Cealaltă parte din procedură: Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC)

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului din 13 decembrie 2017 în cauza CJ/ECDC (T-602/16, EU:T:2017:893);
- în consecință, în cazul în care prezentul recurs este considerat fondat, anularea raportului de evaluare în litigiu din 21 septembrie 2015;
- obligarea ECDC la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în procedura în primă instanță, cât și în procedura de recurs.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă patru motive:

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul:

- a interpretat în mod eronat articolul 3 alineatul (1) coroborat cu articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 20 al ECDC, întrucât a stabilit că evaluatorul de apel nu trebuia să fie președintele consiliului de administrație în cazuri precum cel din speță,
- a săvârșit o eroare în calificarea juridică a situației de fapt, întrucât a concluzionat că, în orice caz, era puțin probabil ca președintele consiliului de administrație să fi adoptat o decizie favorabilă reclamantului,
- a interpretat în mod eronat argumentul potrivit căruia un subordonat al evaluatorului nu putea fi evaluator de apel, întrucât acesta nu dispune de independența necesară față de evaluator.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul:

- a interpretat în mod eronat articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatele (3) și (4) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 20 al ECDC, întrucât a stabilit că obiectivele și indicatorii de performanță prevăzuți pentru un agent în cursul perioadei de evaluare precedente pot să nu fie luați în considerare de evaluator,
- cu titlu subsidiar, a săvârșit o eroare în calificarea juridică a situației de fapt, întrucât a concluzionat că obiectivele și indicatorii de performanță fuseseră luați în considerare în mod corespunzător de către evaluator.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul:

- a interpretat în mod eronat noțiunea „dialog” prevăzută la articolul 8 alineatul (9) din Regulamentul de punere în aplicare al ECDC,
- cu titlu subsidiar, a săvârșit o eroare de drept în calificarea juridică a unui „dialog” de evaluare, considerând că poate fi calificată astfel o situație care se limitează, în ceea ce privește ECDC, la faptul că validatorul solicită agentului un document de care dispune deja; la faptul că validatorul îi adresează agentului, prin telefonul mobil, întrebarea „care aspecte ale evaluării prestațiilor considerați că sunt false?”; și că nu îi adresează agentului nicio altă întrebare, după ce agentul răspunde pe fond și îi propune evaluatorului să îi furnizeze orice altă informație suplimentară mai specifică pe care validatorul ar putea să o solicite.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul:

- a interpretat în mod eronat articolul 22a alineatul (3) din Statutul funcționarilor, întrucât a concluzionat, în esență, că chiar în cazul în care un agent semnalează, *in tempore non suspecto*, o administrare financiară defectuoasă, furnizează cel puțin un început de probă în acest sens, iar afirmațiile respective sunt adevărate, o agenție poate în mod corespunzător să decidă ca evaluarea prestațiilor anuale ale agentului respectiv să fie efectuată de persoanele vizate în mod specific de afirmațiile sale,
- cu titlu subsidiar, a săvârșit o eroare de drept în calificarea juridică a afirmațiilor recurentului, întrucât a considerat că acestea nici nu erau formulate *in tempore non suspecto*, și nici nu erau veridice sau susținute de dovezi, și că agenții vizate de afirmațiile respective erau totuși în măsură să evalueze cu neutralitate prestațiile recurentului.